Un curs decisiu per a la llibertat educativa

La llibertat és un valor que tots volem; llibertat per poder triar el que creiem millor per a nosaltres, personalment, familiarment, per als altres i socialment. Ningú no posa en dubte aquest valor, que en el segle XXI ha esdevingut central en la majoria d'àmbits de la societat. Llibertat per triar la forma de viure, de treballar, de consumir, de llegir, de creure... i d'educar. I que ningú ens digui què hem de fer, dir, pensar, opinar, consumir, creure... i com educar els nostres fills i filles, perquè valorem la nostra llibertat individual de triar per damunt de moltes altres coses.

El bé comú és un límit a la llibertat i cal un equilibri, molt precari certament, entre tots els valors que els individus i la societat triem i ens donem per a la convivència. Però què és el bé comú? 'El bé comú abasta el conjunt d'aquelles condicions de la vida social, amb les quals els homes, les famílies i les associacions poden assolir amb major plenitud i facilitat la seva pròpia perfecció' (San Joan XXIII, 'Pacem in terris'). I un entorn de llibertat d'elecció i consciència social són fonamentals per assolir aquest bé comú.

Però per què, en l'educació, ens juguem la llibertat aquest curs?

El 2009 es va promulgar la Llei d'Educació de Catalunya (la LEC), amb una amplíssima majoria parlamentària (gairebé el 80%), i per tant social (gairebé 75% dels ciutadans). Aquesta llei estableix que el Servei d'Educació de Catalunya està format per les escoles sostingudes amb fons públics, de titularitat pública i privada.

També determina la suficiència financera de tot el sistema, i diu que cal que (al 2019) es destini el 6% del PIB (avui estem al voltant del 2,5).

Parla que l'escolarització 'es regeix pels principis d'equitat, inclusió educativa, foment de la cohesió social i respecte al dret a l'elecció de centre dins l'oferta educativa disponible en cada moment'. Estableix 'el respecte de la llibertat d'ensenyament, la llibertat de creació de centres, la llibertat d'elecció entre centres públics o centres altres que els creats pels poders públics'.

Sembla clar que la llibertat i l'equitat formen part d'aquests grans principis que ens regeixen. Però l'una no pot existir sense l'altre, doncs altrament és imposició. I al sistema educatiu no se li pot demanar que solucioni ell sol totes les desigualtats socials, econòmiques, residencials. Cal un compromís que abasti més, que implementi polítiques decidides per reduir aquestes desigualtats que ara el govern vol resoldre amb un decret, imposant criteris arbitraris que van en contra de la llibertat.

I en aquestes estem! La conselleria està en procés de redactar dos decrets que toquen la línia de flotació d'aquestes dues grans idees.

Per una banda tenim la lluita contra la segregació, en la que estem totalment implicats a les comissions del Síndic de Greuges; però per altra banda, no es pot menystenir la llibertat dels pares de triar l'educació que volen per als seus fills. Cansa molt defensar el que és obvi, doncs des de la declaració dels drets humans fins a la LEC, tota la normativa ens impel·leix a que aquests dos grans principis siguin garantits pels poders públics. A més de la universalitat i la gratuïtat, que són el primer i fonamental.

Cal garantir la gratuïtat i el bon finançament del sistema, que sens dubte ajudarà a la lluita contra la segregació; a qui més necessiti, més recursos, però l'equitat també és poder triar en igualtat de condicions.

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opiescola/145163.html

Copyright 2024 Cugat.cat

Cal també un gran esforç per informar honestament sobre els drets i els deures dels pares i mares, que han de poder conèixer bé les possibilitats reals que els ofereix el sistema, la pluralitat d'escoles i projectes.

Per això, davant els atacs a la iniciativa social, a la total manca de voluntat política de millorar finançament de tot el sistema, a l'atac frontal a la llibertat d'elecció de centre dels pares, cal defensar de nou la llibertat de tots pares a triar l'educació que volen per als seus fills. Sortosament, a Catalunya i a Sant Cugat, hi ha una gran pluralitat de centres, de projectes educatius, que permeten a les famílies triar: per proximitat, per projecte, per caràcter propi, mixta o diferenciada. Que cadascú triï el seu, en llibertat, i que els qui hem triat perquè ens governin, garanteixin aquests drets i llibertats.

Per això, cal una crida urgent a despertar la consciència de tots els pares i mares per reclamar el que és just per al futur dels 7,5 milions de catalans: educació universal i gratuïta, i equitat i llibertat en l'accés. És molt greu que, a les portes d'un futur il·lusionant, els arquitectes del canvi no comptin amb tots els catalans i no respectin totes les llibertats. Quin país ens volen si, abans d'un possible canvi històric, ja amputen les il·lusions de tants?

JOSEP MANUEL PRATS és president de FAPEL

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opiescola/145163.html

Copyright 2024 Cugat.cat